

Гуменюк А. В.,

*курсантка II-го курсу факультету підготовки фахівців
для підрозділів кримінальної поліції
Одеського державного університету внутрішніх справ*

Рудой К. М.,

*доктор юридичних наук,
професор кафедри адміністративного права
та адміністративного процесу
Одеського державного університету внутрішніх справ*

ДИСЦИПЛІНАРНІ ПРОВАДЖЕННЯ В ДЕРЖАВНІЙ СЛУЖБІ

Дисциплінарні процеси в державній службі України мають встановлені правила, які регулюють порядок здійснення дисциплінарного провадження щодо державних службовців, в разі вчинення ними дисциплінарного проступку, вони регламентовані національним законодавством та міжнародними стандартами.

Дисциплінарне провадження є однією з форм державного контролю за дотриманням державним службовцем вимог законодавства про державну службу. Порядок здійснення дисциплінарного провадження визначається Законом України «Про державну службу», Положенням про дисциплінарну відповідальність державних службовців та іншими нормативними актами [1].

В той же час О. М. Бандурка та М. М. Тищенко виходячи із розуміння адміністративного провадження та адміністративного процесу, під дисциплінарним провадженням розуміють сукупність юридичних норм, що регламентують суспільні відносини у зв'язку з правозастосовною діяльністю щодо вирішення питання про дисциплінарну відповідальність за допущене правопорушення [2, с. 117].

Перед тим, як здійснювати дисциплінарне провадження, необхідно перевірити факти, які можуть свідчити про порушення державним службовцем законодавства про державну службу. Якщо такі факти виявлені, то розпочинається дисциплінарне провадження, яке повинно проведено відповідно до національного законодавства.

Згідно зі статтею 68 Закону України «Про державну службу» дисциплінарне провадження може бути здійснене на підставі звернення або за ініціативою службової особи, керівника структурного підрозділу, підпорядкованої організації або контролюючого органу. Відповідно

до законодавства, державний службовець повинен бути повідомлений про порушення дисциплінарної справи та мати можливість дати пояснення щодо цього.

Після отримання пояснень, дисциплінарна комісія проводить дослідження фактів порушень державним службовцем. Це може включати збір доказів та проведення спеціальних експертиз. Комісія також має право запитувати додаткові документи та докази, які вважає необхідними.

Важливо зазначити, що дисциплінарне провадження є складовою частиною системи державного управління та має на меті забезпечення ефективної роботи державної служби та підвищення її прозорості та відкритості. В той же час, державний службовець має право на захист своїх прав та інтересів, тому дисциплінарне провадження повинно відповідати вимогам законодавства та міжнародних стандартів з прав людини.

Підставами для призначення службового розслідування є заяви, скарги та повідомлення громадян, посадових осіб, інших поліцейських, засобів масової інформації, рапорти про вчинення порушення, що має ознаки дисциплінарного проступку, або безпосереднє виявлення ознак такого проступку посадовою особою поліції за наявності достатніх даних, що вказують на ознаки дисциплінарного проступку.

Наприклад, дисциплінарним проступком відповідно до Дисциплінарного статуту Національної поліції України визнається протиправна винна дія чи бездіяльність поліцейського, що полягає в порушенні ним службової дисципліни, невиконанні чи неналежному виконанні обов'язків поліцейського або виходить за їх межі, порушенні обмежень та заборон, визначених законодавством для поліцейських, а також у вчиненні дій, що підривають авторитет поліції. Службове розслідування призначається виключно за письмовим наказом керівника, якому надані повноваження із застосування до поліцейського дисциплінарного стягнення.

Згідно з п.3 ст. 13 ЗУ «Про Дисциплінарний статут Національної поліції України» до поліцейських можуть бути застосовані такі види стягнень:

- зауваження;
- догана;
- сувора догана;
- попередження про неповну службову відповідність;
- пониження у спеціальному званні на один ступінь;
- звільнення з посади;
- звільнення із служби в поліції [3].

Отже, порядок здійснення дисциплінарного провадження щодо державних службовців регулюється чіткою процедурою, яка забезпечує захист прав та інтересів державного службовця, а також забезпечує дотримання вимог законодавства. Відповідальність за порушення процедури дисциплінарного провадження несуть члени дисциплінарної комісії, керівник відповідного органу або органу управління, який приймає рішення про дисциплінарне стягнення.

Проведення службових розслідувань за фактом порушення поліцейським службової дисципліни здійснюють дисциплінарні комісії. Порядок утворення дисциплінарних комісій та їх повноваження визначено Положенням про дисциплінарні комісії в Національній поліції України, затвердженим наказом Міністерства внутрішніх справ України від 07 листопада 2018 року № 893. Дисциплінарні комісії формуються з поліцейських та працівників поліції, які мають відповідні знання та досвід, необхідні для ефективного проведення службового розслідування [4, с. 9].

Проведення службового розслідування полягає в діяльності дисциплінарної комісії із збирання, перевірки та оцінки матеріалів і відомостей про дисциплінарний проступок поліцейського з метою свочасного, повного та об'єктивного з'ясування всіх обставин його вчинення, установлення причин і умов учинення дисциплінарного проступку, вини поліцейського, ступеня тяжкості дисциплінарного проступку, розміру заподіяної шкоди та для підготовки пропозицій щодо усунення причин учинення дисциплінарних проступків.

Слід пам'ятати, що державна служба є ключовим елементом системи державного управління, від ефективного функціонування якого залежать додержання конституційних прав і свобод громадян, послідовний і сталий розвиток країни. Інститут державної служби є комплексним правовим інститутом, державно-службові відносини якого регулюються нормами різних галузей права [5].

Отже, порядок здійснення дисциплінарного провадження щодо державних службовців регулюється чіткими процедурами та вимогами законодавства. Він має на меті забезпечення ефективної роботи державної служби та підвищення її прозорості та відкритості [6]. Дисциплінарне провадження повинно відповідати вимогам законодавства та міжнародних стандартів з прав людини, а також забезпечувати захист прав та інтересів державного службовця.

Список використаних джерел:

1. «Про державну службу» Закон України: № 889-VIII від 10.12.2015. *Відомості Верховної Ради (ВВР)*. 2015. № 4.

2. Бандурка О. М., Тищенко М. М. Адміністративний процес : підручник. Київ : Літера ЛТД, 2002. 228 с.

3. Про реалізацію окремих положень Дисциплінарного статуту Національної поліції України: Закон України: від 07.11.2018 № 893. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1355-18#Text>

4. Дисциплінарна відповідальність державних службовців : метод. рекомендації // Головне територіальне управління юстиції у Полтавській області, Гребінківське районне управління юстиції (м. Гребінка). 2015. 19 с.

5. Про Національну поліцію: Закон України від 2 липня 2015 року № 580-VIII: URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19>

6. «Про Дисциплінарний статут Національної поліції України» Закон України. *Відомості Верховної Ради (ВВР)*. 2018. № 29. Ст. 233.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-318-0-23>

Дутчак О. І.,
магістр права

ПРАВОВІ ЗАСАДИ РОЗШИРЕННЯ ПОВНОВАЖЕНЬ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ ДЕРЖАВИ У СФЕРІ АКУМУЛЮВАННЯ ПОДАТКОВИХ НАДХОДЖЕНЬ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Війна стала новим фундаментальним викликом перед системою публічних фінансів України в цілому, її податково-правовою системою, в тім числі й перед принципом справедливості податкового права. Адже потреби української держави у публічних фінансових ресурсах зросли, образно кажучи, у геометричній прогресії, а можливості їх примноження, навпаки, у не меншій мірі зменшилися. Йшлося, по суті, про створення своєрідної «воєнної матриці» функціонування публічних фінансів із тільки їй притаманним алгоритмом консолідації та витрачання публічних фінансових ресурсів. Інакше кажучи, війна зумовила крайню необхідність всебічної та глибокої трансформації правових матриць функціонування публічних фінансів України.

В такій ситуації завдання України полягало у розосередженні центру прийняття рішень щодо функціонування бюджетної та податкової систем держави шляхом розширення компетенції та повноважень органів виконавчої влади держави в акумулюванні і використанні податкових надходжень. Світоглядною та методологічною основами такого розосередження, його безпосередньою